

עפ"ת 52280/11/21 - בורהאן עוביד זועבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 52280-11-21 עוביד זועבי נ'
01 דצמבר 2021
מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר שאהר אטרש
המבקש/המערער:
גד
מדינת ישראל
המשיבה/המאשימה:
החלטה

1. מונחת בפני בקשתו של המבקש/המערער לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן בעניינו עד להכרעה בערעור.
2. ביום 17.8.2021 הוגש לבית המשפט לתעבורה נצרת כתב אישום נגד המבקש המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח ורישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים.
על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 16.8.2021 נהג המבקש ברכב פרטי כשהוא נתון בזמן פסילה בתיק תת"ע 2318-11-20 מתאריך 20.5.2021, כאשר גזר הדין ניתן בנוכחותו והוא הפקיד תצהיר ביום 24.5.2021.
עוד נטען, כי המבקש נהג ברכב כשרישיון הנהיגה שלו פקע ב - 11.10.2007 וללא פוליסת ביטוח בתוקף.
3. באותו יום שבו הוגש כתב האישום, הגיעו ב"כ המאשימה וב"כ המבקש להסדר טיעון, לפיו, המבקש יודה בעובדות כתב האישום, יורשע בהן ויוטלו עליו העונשים שלהלן:
 - א. 7 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות.
 - ב. מאסר על תנאי 7 חודשים למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים.
 - ג. פסילה על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים.
 - ד. פסילה בפועל למשך 3 שנים.
 - ה. קנס בסך 1,000 ₪.

עוד הוסכם לפסול את רישיון הנהיגה של המבקש עד תום ההליכים.

בית המשפט קמא הבהיר לצדדים כי אינו כפוף להסדר הטיעון.

בעקבות כך, הודה הסניגור בשם המבקש בעובדות כתב האישום, וגם המבקש הודה בעובדות כתב האישום.

4. על יסוד הודאתו של המבקש ניתנה הכרעת דין בגדרה הורשע המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

5. לאחר מתן הכרעת הדין, ביקשו ב"כ הצדדים לדחות את הטיעונים לעונש למועד אחר לאחר קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

באותה הזדמנות הצהיר המבקש לפרוטוקול, כי אין ברשותו רישיון נהיגה בתוקף.

6. בית המשפט קמא דחה את הטיעונים לעונש ליום 14.10.2021 והורה על פסילת רישיון הנהיגה של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

7. ביום 5.10.2021 הוגש לבית המשפט קמא יפוי כוח לפיו עבר ייצוגו של המבקש לעו"ד בסאם קנדלפת.

בדיון שהתקיים ביום 14.10.2021 ביקש ב"כ המבקש לדחות את הטיעונים לעונש למועד אחר בטענה כי המבקש אינו מסכים עם הסדר הטיעון והוא מבקש לעבור לאפיק שיקומי בטרם ייגזר דינו. ב"כ המבקש הדגיש, כי המבקש אינו מבקש לחזור בו מהודאתו, הוא מקבל אחריות, אך מבקש לחזור בו מהסדר הטיעון בעניין העונש.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשת הסניגור.

בהחלטתו מיום 20.10.2021, דחה בית המשפט קמא (כב' השופטת מנאל חליחל-דיאב) את בקשתו של המבקש לחזור בו מהסדר הטיעון משסבר כי אין מתקיים חשש שמא המבקש לא הבין את משמעות הסדר הטיעון, כי הענישה אשר הוטלה עליו במסגרת הסדר הטיעון אינה חורגת מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות ובנסיבותיו של המבקש, וכי בקשת המבקש אינה נובעת ממניעים ענייניים אלא מבוססת על מניעים שנועדו להשגת רווחים טקטיים. בית המשפט קמא הדגיש, כי המבקש הבין את הסדר הטיעון וכי בית המשפט אף ווידא זאת אל מול המבקש בשפתו.

בהמשך, ביקש ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון ואילו ב"כ המבקש ביקש לדחות את הטיעונים לעונש לצורך הוצאת רישיון נהיגה, וכן ביקש להורות על קבלת תסקיר מבחן אשר ישקול הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד המבקש. עוד ביקש, לעכב את ביצוע גזר הדין שיינתן למשך 45 ימים על כל רכיבי הענישה.

8. לאחר ששמע את טיעוני הצדדים, כיבד בית המשפט קמא את הסדר הטיעון וגזר על המבקש את העונשים המוסכמים, לרבות מאסר בפועל למשך 7 חודשים שירוצו בעבודות שירות ופסילה בפועל למשך 3 שנים. בנוסף, הורה בית המשפט קמא על עיכוב גזר הדין עד ליום 5.12.2021.

9. ביום 22.11.2021 הגיש המבקש הודעת ערעור ובצידה בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין על כל רכיביו.

10. המאשימה הודיעה בתגובתה מיום 28.11.2021, כי אין לה התנגדות לעיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל בלבד וזאת בכפוף להפקדת ערבויות מתאימות. המאשימה הוסיפה וטענה, כי נקודת האיזון ביחס לשאר רכיבי הענישה שונה ואינה מצדיקה את עיכוב ביצועם עד להכרעה בערעור בהינתן סיכויי הערעור הנמוכים, נוכח העובדה שהוסכם עליהם בהסדר טיעון ובשל כך שהערעור מכון נגד חומרת העונש בלבד.

11. לאחר שבחנתי את בקשתו של המבקש, תגובת המשיבה וגזר דינו של בית המשפט קמא, ולאחר שהקשבתי קשב רב לטיעוני ב"כ הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה דחיה.

ראשית - אין לו למבקש להלין אלא על עצמו שהתמהמה בהגשת ערעורו. גזר הדין בעניינו ניתן ביום 20.10.2021 ואילו הודעת הערעור הוגשה ביום 22.11.2021. בהינתן העובדה שבית המשפט קמא נעתר לבקשתו והורה על עיכוב גזר הדין עד ליום 5.12.2021, מן הראוי היה שהוא יזדרז ויגיש את ערעורו בכל ההקדם.

בהחלטה שניתנה בע"פ 5430/21 **פסח נ' מדינת ישראל**, 6.8.2021, ציינה כב' השופטת ברק-ארז את הדברים שלהלן:

"בשלב זה שלאחר הרשעה, וכאשר הערעור נסב על גזר הדין בלבד, נקודת האיזון השתנתה ונוטה לעבר תחילת ביצועו של רכיב העונש של פסילת רישיון הנהיגה. השיקול של מניעת נזק בלתי הפיך מקבל את מלוא המשקל כאשר מדובר בתחילת ריצויו של עונש מאסר קצר יחסית, אך נחלש כאשר מדובר במרכיבי ענישה שמידת פגיעתם בחירות האישית היא פחותה (ראו: ע"פ 6341/04 הר אש נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל (10.8.2004); ע"פ 2397/10 פרל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (19.4.2010); ע"פ 8550/20 אסכאפי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.12.2020))."

בנסיבות המקרה עסקינן, המבקש הורשע על פי הודאתו ואין הוא מבקש לחזור בו ממנה, כך שהערעור שלו מופנה כנגד גזר הדין, בדגש על ביטול הסדר הטיעון שעמד בבסיסו של גזר דין.

עסקינן במי שנהג בזמן פסילה שלא בפעם הראשונה, אשר חרף העונשים שהוטלו עליו והמאסר המותנה שהיה תלוי ועומד מעל ראשו, חזר ונהג ברכב בהיותו בזמן פסילה, ללא תעודת ביטוח בתוקף וכאשר רישיון הנהיגה

האחרון שהיה לו פקע בשנת 2007. אין בטיעוניו של הסניגור בעניין שיקומו של המבקש והצלחתו לחדש את רישיונו, שהיה מעוכב בעטיים של חובות בהוצל"פ, כדי להצדיק את עיכוב ביצוע עונש הפסילה בפועל. כפי שקבע בית המשפט העליון, בשלב זה שלאחר הרשעה, נקודת האיזון משתנה ונוטה לעבר תחילת ביצועו של רכיב הפסילה בפועל, לא כל שכן, כאשר בעניינו המבקש עצמו הסכים לפסילת רישיונו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. לא זו אף זו, אין ממש בטענתו של המבקש, כי דחיית הבקשה עלולה לגרום לו עוול נוראי ולהפוך את ערעורו לתאורטי ומיותר, שכן סיכויי ערעורו אינם מבטיחים, ומדובר ברכיב ענישה שמידת פגיעתו בחירותו האישית היא פחותה. מה גם, שהערעור נקבע לשמיעה למועד מוקדם יחסית (ליום 25.1.2022).

12. לאור כל המקובץ לעיל, אני מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בלבד ודוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע יתר רכיבי הענישה שהוטלו על המבקש בגזר דינו של בית המשפט קמא.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ב, 01 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק לב"כ הצדדים ולממונה על עבודות השירות.